

KIS-840 – Un arver eus *poievw* en Aviel

(GC ha GE – 25-28 01 05)

[GC] Bep bloaz e vez aozet en Ilizoù kristen ur *Sizhunvezh an unvan-ded*. Diriaou tremenet e 'm eus kemeret perzh er gousperoù en iliz reizhvriat ha disadorn, en un ofis en templ. Eno e 'm eus klevet homelienn ar pastor DIDIER. Dreist e oa, ha pell diouzh brizhprederiadennoù a seurt gant *circum-inessio* teir nouez an Dreinded ha petra din me...

“Ainsi tout homme qui entend les paroles que je viens de dire et les fait”, eme ar pastor, *“peut être comparé à un homme avisé qui a bâti sa maison sur le roc”* (Mazhev 7, 24).

Ya, a gendalc'h DIDIER, me 'oar, en holl droidigezhioù — hini an TOB etre reoù all — e kaver : *“les paroles que je viens de dire et les met en pratique”*. Al latin a ginnig *facit*, na mui na lei. Muioc'h zo : ar gresianeg, yezh orin an avieloù, a ginnig *poiei'*, ken ma rankfed kenedc'heriañ : *“les paroles que je viens de dire et les poétise, les transforme en acte créateur”*, o terc'hel kont eus sterva klok ar ger gresianek.

Goulennet 'm eus digant va ditourer boas mont da imbourc'hiñ an testennoù. Kevret e kavi an eilad en deus roet din.

*Pa'' oun osti'' ajkouvei mou touv'' lovgou'' touvtou''
kai ; poiei' aujtouv'', oJmowqhvsetai ajvdri ;
froni ;mw/, osti'' w/jkodovmhsen aujtou` th ;n
oijkivan ejpi th ;n pevtran*

Omnis ergo qui audit verba mea et facit ea adsimilabitur viro sapienti qui aedificavit domum supra petram (Vulg.)

Therefore whosoever heareth these sayings of mine, and doeth them, I will liken him unto a wise man, which built his house upon a rock (King James)

[GE] Ouzhpennañ a rafen div droidigezh vrezhonek an arroud-se eus Aviel sant Mazhev :

Piou bennag eta a glev ar c'homzou-ma a lavaran, hag a sent outhei, a lakain heñvel euz eun den fur, pehini en deuz savet e di war ar roc'h (Pastor AR C'HOAD, 1897)

Kement den eta a selaou ar c'homzou-mañ a lavaran hag a ra diouto, a vezo heñvel ouzh un den fur en deus diazezet e di war ar roc'h (Maodez GLANNDOUR, 1969)

Evel ma lavarez, sklaerius eo keñveriañ an troidigezhioù eus *poiëvw*. Nesoc'h da hemañ eo *facio*, *to do* eget *mettre en pratique*, *sentiñ ouzh*. Gant troidigezh Maodez GLANNDOUR ne bellaer ket kennebeut diouzh ar verb gresianek : *mettre en pratique*, *sentiñ* a verk un eilodiñ, un ober mavek, serr, na lez lec'h ebet gant ar c'hentodiñ, an ober rez ez eo ar *poiëi'n*, an nit ; hogen *ober diouzh*, ma ne spisa ket natur an *ober*, koulskoude ne ra ket anezhañ un eilodiñ, un ober mavek — digor e chom ar ster.

Pa gomzan eus Maodez GLANNDOUR, e venegin un darvoudig o skoueraat an doazhadell “ne vezer ket barzh leunamzer” : gwarzh din e voe ar c'homzou a zistagas un deiz dirazon : “E-pad pell on bet nec'het, bremañ eo deuet sklaer pep tra din.” Evel pa vijemp perc'henn war un dra bennak, douarel, seul gent a se neñvel. Soñj e leterc'had ar manna, mat evit an deiz end-eeun, brein antronoz. Doare ar varzhoniezh eo : he lavar gwir a hiziv a c'hell bezañ ar c'hontrol eus he lavar gwir eus dec'h ; rak lec'h ar wirionez n'emañ ket el lavar : er gwellañ degouezh ez eus ennañ heklevioù anezhi, alese ne c'hell ket ar gerioù *logoz*, *ger*, *komz*, *verb* h.a. bezañ estreget leterc'hadoù.

Heñvel dra evit *poiëvw* e unan : roet e voe dezhañ ur c'hemeradur nevez en Aviel. Pep ger eus ur yezh a denn e ster eus lavarou kent ; pourvezañ ne ra ken bonveziadoù d'ul lavar digent, tro ne ro ken d'an nit (ha haerñ a rafen e vez lusket an nit ennomp gant ar Spered ? neoazh ar Spered a gemer hent an nit en hon buhezioù — an nit zo un neveziñ e pep gennad eus hon buhez, n'eo ket hepken el lavar pe en oberoù skritellet arzel). Daoust ha n'emañ ket aze mennoz sant Paol : kement a zo mat ennon ne zeu ket ac'hanon, met eus ar Spered ? Evidon ne zoujan ket a intent Mazhev 7, 24 e termenou a nit hag a *vonveziad* : “*Neb a selaou ar c'homzou-mañ a lavaran hag a nez diouto [...]*”. Ar roc'h ma saver an ti warnañ zo ar *bon* d'ar

*poi*ei 'n, d'an nit. Arhent ar rezid eo an Aviel, goude m'en deus roet tro betek re d'ur gravez a vevelion.